

Strækning, og jeg henstillede til Ministeren den Tanke, om en mere intensiv Udnyttelse af Vejle—Herning-Banen og Silkeborg—Langaa-Banen ikke vilde kunne aflaste det Stykke Bane saaledes, at det ikke blev nødvendigt at anlægge Dobbeltspor mellem Daugaard og Hasselager. Under de senere Overvejelser er jeg imidlertid kommet til den Overbevisning, at det vistnok vil være nødvendigt at medtage dette Spor. Jeg tror imidlertid ikke, at det bør komme i første Række, jeg mener, at det er mere nødvendigt at dobbeltspore Strækningen Lunderskov—Esbjerg, og Mindretallet har derfor sat dette Anlæg som Nr. 1 i vort principale Ændringsforslag, og som Nr. 2 har vi opført Anlægget af et 2det Spor paa Strækningen Næstved—Masned Sund og først som Nr. 3 Anlægget af et 2det Spor paa Strækningen Daugaard—Hasselager, jeg tror ikke, der er nogen som helst Rimelighed for, at dette Anlæg kommer højere op i Rækken.

For ikke at være mere vidtløftig end nødvendigt skal jeg endnu kun tilføje, at vi ikke har anset det for rigtigt at stryge af Ministerens Lovforslag Kalkulationssummerne for de enkelte Anlæg. Jeg hørte nok, den ærede Ordfører sagde, at det vilde være urigtigt at binde Administrationen til disse Summer, det vil jeg heller ikke gøre, det kunde aldrig falde mig ind, dertil er Forholdene alt for ekstraordinære, men naar Flertallet foreslaar, at man helt skal stryge disse Summer og gøre hele Bekostningsspørgsmaalet til Genstand for Forhandling og Vedtagelse af Rigsdagen, hvad der faktisk vil sige Finansudvalgene, er jeg ikke enig i denne Betragtning. Jeg tror, det vil være rigtigt at have disse Overslagssummer optaget i Lovforslaget, og er betænkelig ved at slette dem, det forekommer mig, at det vil føre til det uheldige, at man paa en Maade giver Statsbanerne Ret til ubegrænset at trække paa Statskassen, uden at Rigsdagen er i Stand til at kontrolere, hvorvidt man nogenlunde har fulgt de Overslagssummer, som er blevet fremsat. Jeg agter selvfølgelig ikke at binde Administrationen dertil; det er ganske givet, at det kan man ikke gøre. De Overslagssummer, der er fremsatte paa Rigsdagen, gælder ikke Krigspriser, og det er en given Sag, at man er nødt til at lægge den procentvise Forhøjelse baade med Hensyn til Materialernes Pris og Arbejdslønnen til disse Summer. Men selv om Forholdet er dette, ligger der dog en Slags Kontrol

i disse Tal, og derfor ønsker Mindretallet at beholde dem.

Endnu skal jeg kun tilføje, at naar vi har stillet baade et principalt Forslag om Bemyndigelse for Ministeren til at foretage de nødvendige Arealerhvervelser og tillige et subsidiært Forslag som Underændringsforslag, er det selvfølgelig begrundet i, at hvis det skulde vise sig, at Flertallet i dette høje Ting ikke deler Mindretallets Opfattelse af det rigtige i at udskille et Ekspropriationsforslag af Lovforslaget, men vilde foretrække, at Lovforslaget som saadant gennemføres med de Ændringer, som man nu maatte blive enig om, vil vi dog gerne have Lejlighed til at lade det høje Ting prøve, om man ikke vil foretrække at gennemføre Lovforslaget om de nævnte Statsbaneanlæg i den Form, som Mindretallet har stillet Forslag om, og i den Rækkefølge, som vi har foreslaaet. Imidlertid haaber jeg, at Forslaget om Ekspropriation skal faa Flertal i det høje Ting, og jeg skal anbefale at stemme derfor.

Foss: Det af Ministeren forelagte Lovforslag regner med Fredspriser til Beløb af ca. 66 Millioner. Som Forslaget nu foreligger omformet og tiltraadt af Ministeren, drejer det sig om 72 Millioner, og hvis man dertil regner den sandsynlige Forhøjelse, naar Freden en Gang er indtraadt, vil det mindst komme til at dreje sig om en Sum paa 110—120 Millioner. Det har for mig været en medvirkende Grund til, at jeg har tiltraadt det Forslag, der er stillet af det første Mindretal, og som i sin Tid blev saa stærkt fremdraget og anbefalet af den ærede Ordfører, idet jeg gaar ud fra, at derved vil man ganske vist fastslaa Dobbeltsporet, men man vil ikke definitivt fastslaa de store Anlæg i deres Enkeltheder. Og det ønsker jeg saa meget mindre, som jeg formener, at man paa dette Omraade er gaaet noget for rask til Værks. Ganske særlig tror jeg, at det gælder om Kalundborg-Ruten. Den er egentlig baade i Forslaget og under Udvalgsbehandlingen blevet temmelig svagt begrundet. Det ses af Bilagene, at Udvalget har stillet det Spørgsmaal til Ministeren, hvilke Beregninger for Rentabiliteten af Godsforsendelsen Sjælland—Aarhus der egentlig ligger til Grund for dette Forslag, ogsaa sammenlignet med de andre Linier. Dertil har Ministeren svaret: „Naar man til Forbindelse af Sjælland og Aarhus har foretrukket Linien Kalundborg